

Arrest

nr. 93 953 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VANDEVOORDE *loco* advocaat D. MBOG en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Benin city en behorende tot de Edo etnie. U groeide op in Benin City in een christelijk gezin. Na de lagere en middelbare school ging u aan de slag als mechanicus. Daarna vatte u de studies voor international relations aan bij de universiteit van Benin city, maar zette deze studies stop in 2006, zonder ze voltooid te hebben.

Een vriend van u, J., vertelde u over de Black Axe sekte, waar hij lid van was. U kende deze sekte als erg gevaarlijk. Hij drong aan dat u zich zou aansluiten, dan zou u ook geen last meer hebben van

andere bendes, maar u zei dat u niet geïnteresseerd was. Rond juli 2006 nam J. u mee naar een verjaardagsfeestje van één van zijn vriendinnen. Daar aangekomen bleken er enkel mannen aanwezig en er kwamen steeds meer mannen toe. Toen u zich vragen begon te stellen haalde J. een wapen boven en dwong u te blijven. U bleek op een initiatie van de Black Axe sekte beland en J. dwong u deel te nemen. Uiteindelijk waren er een vijftigtal mannen toegekomen. U en de andere in te wijden personen moesten op de grond gaan liggen en werden geslagen op de onderrug en uitgescholden, onder andere door de leider van de groep: F.. U moest ook een drank nuttigen, waarvan u denkt dat er bloed in zat van u en de andere in te wijden personen. Uren later, de volgende morgen, ging u naar huis, onder het dreigement dat u tegen niemand mocht zeggen wat er gebeurd was. Tijdens de daaropvolgende weken werd u regelmatig uitgenodigd voor bijeenkomsten of gevechten van de Black Axe groep, maar u ging er nooit op in. Na ongeveer een maand, toen uw rug min of meer genezen was, ging u naar de politie om het gebeurde aan te geven en om te laten weten dat u uit de groep wilde stappen. Uiteindelijk kwamen de leden van de groep er achter dat u bij de politie geweest was. Ze zeiden dat u, als u uit de groep wilde stappen, dit met hen moest regelen en niet met de politie. U zou moeten uittreden door een ritueel dat u 'de-axation' noemt en dat inhoudt dat er een bijl gebroken wordt op je hoofd. Als de bijl breekt op je hoofd ben je niet meer bij de groep, helaas ben je dan meestal ook niet meer in leven. Met andere woorden: ze wilden u doden, dus u weigerde het ritueel te ondergaan. Intussen was het december 2006 en u ging opnieuw naar de politie, waar u vertelde dat de groep u naar het leven stond sinds u wilde uittreden. Ongeveer vier dagen nadien werd u aangevallen op straat, geslagen, neergestoken en voor dood achtergelaten. U ontwaakte in het ziekenhuis. Uw familie, die al in Europa woonde, wilde dat u ook uit Nigeria zou vertrekken toen ze hoorde over het incident. In 2007 vertrok u dus voor het eerst naar België, via Kameroen. Omdat uw familie geen asiel kreeg, maar wel geregulariseerd werd, raadden ze u aan ook regularisatie aan te vragen. Daar u al meer dan vijf dagen in het land was, kon u toch geen asiel meer aanvragen, zo dacht u. U heeft zich er verder niet over geïnformeerd. U werd echter niet geregulariseerd en toen eind 2008 uw grootmoeder overleed, besloot u om terug te keren naar Nigeria voor haar begrafenis. Zij had u immers opgevoed en bovendien, aangezien er nu een andere leider was bij de Black Axe groep, dacht u dat ze u wel met rust zouden laten. Na de begrafenis, begin 2009, verbleef u in het huis van uw zus, in OK Joseph. De Black Axe vergat u echter niet, u werd in april 2009 opgebeld door hun nieuwe leider, die zei dat uw zaak nog steeds niet opgelost was en dat u zich moest aanmelden voor 'de-axation'. U vertelde dit aan uw neef G., die bij u was. Deze bleek lid van de Eiyé groep, wat u niet wist. Hij zei dat hij de leider kende en zou zorgen dat ze u met rust lieten, anders zou hij dreigen met een oorlog tussen hun groepen. Drie dagen later ontmoette hij hen en vroeg hen u met rust te laten, maar de Black Axe leider ging niet akkoord. Uw neef werd twee weken later vermoord door de leden van Black Axe. Toen u door een vriend van uw neef op de hoogte gebracht werd vertrok u dadelijk naar Delta state, waar u in Asaba verbleef en een nieuwe vlucht naar Europa begon voor te bereiden. Op 1 september vertrok u uit Nigeria en via Kameroen kwam u op 4 september 2009 in België aan. U vroeg opnieuw regularisatie aan, maar toen men uw dossier onderzocht verbleef u net in de gevangenis. Hoewel u na zes maanden werd vrijgesproken, werd uw vraag toch afgewezen omdat u in de gevangenis verbleven had. U vroeg tenslotte op 5 april 2012 asiel aan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker, die de motieven van de bestreden beslissing analyseert en poogt te weerleggen, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende overtuigende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u reeds in 2007 Nigeria verliet omwille van ernstige problemen met de Black Axe en de vrees door hen te worden gedood (zie gehoorverslag CGVS p. 6), maar vreemd genoeg heeft u deze vrees nooit kenbaar gemaakt door asiel aan te vragen bij de Belgische instanties. Evenmin vroeg u meteen asiel aan toen u in 2009 – na uw terugkeer naar Nigeria – opnieuw problemen zou hebben gekregen met de Black Axe en andermaal besloot Nigeria te verlaten. U kwam immers op 4 september 2009 in België aan en vroeg pas op 2 april 2012 asiel aan. Wel vroeg u twee maal regularisatie aan, één maal in 2007 en één maal in 2009. De verklaringen die u geeft voor uw laattijdig aanvragen van asiel zijn strijdig met elkaar. Bij DVZ verklaarde u dat u geen toegang had tot informatie over asiel. Tijdens het gehoor bij het CGVS voert u eerst ter verdediging aan dat uw familie ook geen asiel kreeg. Ze wisten er niets van en zeiden dat u zich moest laten regulariseren (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Later verklaart u opnieuw dat uw familie u niet informeerde over asiel en dat ze zeiden dat u zich moest laten regulariseren, omdat geen van hen asiel kreeg (zie CGVS p.13). Vervolgens verklaart u dat geen van hen asiel aanvroeg (CGVS p14), wat enigszins vreemd is, aangezien u het feit dat uw familie geen asiel kreeg noemt als reden dat ze u aanraadden om regularisatie aan te vragen. Een reden die ze u blijkbaar niet vertelden, aangezien u stelt dat u geen informatie kreeg over asiel. Vervolgens wordt u gevraagd of u dan geen advocaat had tijdens uw eerste regularisatieaanvraag. U verklaart dat u wel een advocaat had, maar dat u regularisatie in uw hoofd had en dat u hem niet vroeg om asiel aan te vragen, omdat u gehoord had dat het niet meer mogelijk is om asiel aan te vragen wanneer men al langer dan vijf dagen in het land is. Dat is wat u had gehoord, dus vroeg u uw advocaat niet om een asielprocedure op te starten. (CGVS p. 14) Uit deze verklaringen blijkt dus dat u in 2007 wel degelijk al toegang had tot informatie over asiel. Bovendien verklaart u hiermee niet waarom u nog steeds geen asiel aanvroeg meteen nadat u in 2009 een tweede keer vanuit Nigeria naar België kwam, aangezien u stelt dat zich nu nog ernstiger feiten hadden voorgedaan als voordien. Uw neef was namelijk vermoord door de leden van Black Axe (zie CGVS p. 12), twee weken nadat hij hen ontmoette om te onderhandelen over uw zaak (CGVS p. 12). Het feit dat u zo lang hebt nagelaten asiel aan te vragen, en dat u strijdige verklaringen aflegt over de redenen voor dit uitstel, ondermijnt fundamenteel de ernst van uw vrees voor vervolging of op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Nigeria.

U stelt tijdens uw gehoor dat u in juli 2006 tegen uw zin werd geïnitieerd in de Black Axe bende (CGVS p. 7). Ongeveer een maand later ging u naar het gerecht en naar de politie om te verklaren dat u gedwongen was in de groep te stappen en dat u er wilde uitstappen (CGVS p. 8). Wanneer u in tussentijd op de hoogte gebracht werd van meetings of activiteiten, nam u niet deel (CGVS p.8). U laat dus uitschijnen dat u nooit lid wilde worden van de bende en ook nooit hebt deelgenomen aan activiteiten, met andere woorden, u was geen lid, ook al beschouwden de andere leden u wel als lid, omwille van uw initiatie (CGVS p. 8). In uw regularisatie-aanvraag van 2009 staat echter te lezen dat u “lid was van de geheime organisatie Neo Black Movement (= Black Axe)” en dat deze organisatie in

het voorjaar van 2007 zijn leden begon aan te zetten tot het aanvallen en vermoorden van leden van andere geheime organisaties. Hierdoor zou u besloten hebben uit de organisatie te treden. Over een gedwongen initiatie wordt hier niets vermeldt. Verder zit er een document bij van het hooggerechtshof van Edo State, Nigeria, waaruit blijkt dat u in juni 2007, en dus niet in 2006, uw lidmaatschap bij de bende opzegde. (zie regularisatie-aanvraag, toegevoegd aan administratief dossier) Tijdens het gehoor stelde u echter dat u ongeveer in juni 2007 in België aankwam (CGVS p. 6). Bij DVZ verklaarde u zelfs al op 1 mei 2007 aangekomen te zijn (zie gehoorverslag DVZ dd. 5 april 2012 pt. 9). U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door DVZ) ook dat uw problemen in Nigeria in 2005 startten, en niet in 2006 (zie vragenlijst CGVS, pt.5).

Tot slot – en niet in het minst – dient opgemerkt te worden dat u in uw regularisatieaanvraag een huurcontract toevoegt dat de periode van juni 2004 tot juni 2007 bestrijkt. Dit is bijzonder eigenaardig, aangezien u verklaarde op dat moment in Nigeria te hebben verbleven, waar uw problemen ontstonden in 2005, 2006 of 2007, volgens uw verklaringen bij respectievelijk DVZ, het CGVS en de cel regularisatie. Ook de getuigenverklaringen in het regularisatie-dossier ingediend in 2009 spreken van een periode van vijf (zelfs zes) jaar dat zij u gekend hebben. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld bij de waarachtigheid van de door u aangehaalde initiatie in 2006 in de Black Axe en de daaruit voortvloeiende problemen, vermits u zich volgens uw huurcontract en volgens de getuigenverklaringen al vóór 2006 in België bevond. Gevraagd naar een verklaring hiervoor, stelt u dat dit misschien diende om uw verblijf in België langer te doen lijken dan het in werkelijkheid was (CGVS p. 15), maar dit komt niet overtuigend over.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas geeft u documenten af die uw problemen in 2006 moeten staven:

Een uittreksel van het Nigeriaanse politie-logboek waarin staat dat u klacht indiende op 8 december 2006, omdat u met de dood bedreigd werd door de Neo Black movement of Africa, na het uittreden uit deze groep.

Een attest van de Nigeriaanse ambassade in België, afgeleverd op 11 juni 2012, waarin staat dat u inderdaad door een geheime groep met de dood bedreigd bent en dat u in december 2006 werd aangevallen met bijna dodelijke afloop.

Een medisch certificaat van het centraal hospitaal van Benin City, waarin staat dat u op 12 december 2006 werd opgenomen en behandeld voor verschillende wonden door messteken.

Een aantal foto's van een zwarte man met windels rond hoofd en arm.

In het algemeen kan worden opgemerkt dat deze documenten hogervermelde vaststellingen en tegenstrijdigheden met uw regularisatie-aanvraag, hierboven vermeld, niet kunnen herstellen. Op het medisch certificaat na bevatten deze documenten geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Deze vormen dus geen bewijs van uw identiteit en evenmin van de vervolgingsfeiten die u aanhaalt. Op het medisch certificaat van het centraal hospitaal van Benin City komt uw foto voor, maar deze werd eraan geniet, zodat op geen enkele manier te controleren valt of de foto reeds op het document voorkwam op het moment dat het certificaat werd opgemaakt, of achteraf werd aangebracht. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit en asielrelaas niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en deze documenten.

Aangezien uw verklaringen en de documenten die u afgeeft verschillen naargelang de instantie waarbij u aanklopt, wordt het erg moeilijk de werkelijke reden van uw vertrek uit Nigeria te achterhalen en wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

Bij de problemen die u vernoemt bij uw terugkeer naar Nigeria in 2009, kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden:

U stelt dat u terugkeerde naar Nigeria voor de begrafenis van uw grootmoeder en omdat u hier geen papieren had kunnen krijgen. Bovendien had een vriend u verzekerd dat de Black Axe beweging intussen van leider veranderd was, en hij dacht dat ze uw zaak wel vergeten zouden zijn (CGVS p.8). Aangezien u al in elkaar geslagen en voor dood achtergelaten werd (CGVS p.8), mag men verwachten dat u grondig zou nagaan wie die nieuwe leider dan wel was, en hoe hij zich gedraagt

tegenover de leden van de bende, vooraleer u terugkeert naar Nigeria. Eigenaardig genoeg vertrouwt u op het woord van uw vriend en keert u terug naar Nigeria. Enkele maanden later, in april (CGVS p. 12), krijgt u toch telefoon van de nieuwe leider, van wie u nog steeds de naam niet weet (CGVS p.11). Deze zou u gezegd hebben dat uw zaak nog steeds open staat en dat u zich moest aanbieden bij hen (CGVS p. 9). U vertelt uw neef dat u nog steeds bedreigd wordt en hij zegt dat u zich geen zorgen moet maken en dat hij u zal helpen. (CGVS p. 9, 12) Uw neef blijkt immers lid van de Eiye, een rivaliserende bende. Uw neef kent de Black Axe bende en ontmoet hen om hen te vertellen dat ze u met rust moeten laten (CGVS p. 9). Aangezien uw neef de bende kent en zijn leider kent (CGVS p. 9 en 12), mag men verwachten dat u nu toch zeker wat meer informatie vraagt over de man die u opbelt en bedreigt, maar u bent er nooit achter gekomen wat zijn naam is (CGVS p. 11), wat de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas verder aantast.

Uw neef ontmoet de Black Axe bende drie dagen nadat u door hen werd opgebeld. Twee weken erna wordt hij vermoord door leden van dezelfde bende. (CGVS p. 12). U beweert verder dat in reactie op de dood van uw neef hevige gevechten uitbraken tussen de twee bendes. In juni 2009 waren ze nog aan het vechten en in totaal stierven meer dan 60 mensen sinds april 2009. Hierbij kan echter opgemerkt worden dat deze twee rivaliserende bendes al jaren met elkaar in onmin leven en er heel regelmatig gevechten zijn tussen hen. Meer bepaald in februari 2009 was er al een oorlog tussen beide bendes in Benin City (zie informatie administratief dossier). Aangezien u toen zelf in OK Joseph, Benin verbleef (CGVS p. 9), mag men er vanuit gaan dat u hiervan op de hoogte bent, zeker aangezien uw problemen met één van deze twee bendes. In dit licht is het weinig geloofwaardig dat uw neef u verklaart dat hij van de Eiye sekte is en uw probleem met hen wel zal oplossen, aangezien beide bendes nog maar net een oorlog hebben uitgevochten. Het is eveneens onwaarschijnlijk dat u hem zijn gang laat gaan, de kans is immers groot dat hij de hele zaak voor u nog erger maakt door zich te presenteren als uw neef, tevens lid van een rivaliserende bende.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U geeft een Nigeriaans rijbewijs af met uw naam en foto op, welke een aanwijzing vormt voor uw identiteit. Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit rijbewijs vreemd genoeg werd uitgereikt in 2011, terwijl u dus op dat moment in België zou verbleven hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.6. De Raad stelt vast, ongeacht de informatie die verzoeker van zijn familieleden zou hebben gekregen en daargelaten de vraag of deze al dan niet asiel zouden hebben aangevraagd, dat verzoeker bij zijn regularisatie-aanvragen in 2007 en 2010 werd bijgestaan door een advocaat, zodat het volstrekt niet aannemelijk is dat hij geen toegang had tot informatie over het eventueel aanvragen van asiel. Immers, bij het indienen van een regularisatieaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet moet de aanvrager onder meer aantonen dat hij zich in buitengewone omstandigheden bevindt opdat hij een machtiging tot verblijf kan aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Dat verzoekers problemen in zijn land van herkomst naar aanleiding van de voorbereidingen van deze twee aanvragen niet ter sprake zouden zijn gekomen, kan niet worden aangenomen. Meer nog: verzoeker stelt zelf dat hij in het kader van zijn regularisatieaanvraag elementen aanhaalde waaruit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden afgeleid. Zo blijkt ook uit de aanvraag van 2010 die zich in het administratief dossier bevindt en waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat verzoeker "werd genoodzaakt zijn geboorteland te verlaten uit gegronde vrees voor vervolging". Verzoekers argument dat hij in het bureau van zijn advocaat stapte met een duidelijk idee, met name het indienen van een regularisatieaanvraag, doet daaraan geen afbreuk. Bovendien blaast hij warm en koud tegelijk waar hij enerzijds stelt dat hij had gehoord dat na het verstrijken van een periode van vijf dagen geen asiel meer kan worden gevraagd en anderzijds dat hij geen weet had van asiel als beschermingsmogelijkheid. Verzoeker kan zijn onwetendheid rond het bestaan van asielprocedure derhalve niet aangrijpen als vergoelijking voor

de laattijdigheid van zijn aanvraag. Aangezien van een asielzoeker die zijn land van herkomst tot tweemaal toe heeft verlaten ingevolge een gegronde vrees voor vervolging, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat hij zich zo snel als mogelijk onder de bescherming van het land van onthaal zou pogen te stellen door het indienen van een asielaanvraag, en verzoeker geen argumenten heeft bijgebracht die daar anders over zouden doen oordelen, integendeel, kan niet anders dan worden besloten dat de laattijdigheid van de onderhavige asielaanvraag de geloofwaardigheid van de vermeende problemen ernstig ondermijnt.

2.7. Voorts erkent verzoeker dat hij bij zijn regularisatieaanvraag stukken neerlegde die betrekking hebben op de periode waarin zijn vermeende problemen in Nigeria zouden zijn ontstaan, doch waaruit blijkt dat hij op dat ogenblik in België aanwezig zou zijn geweest. Verzoeker stelt thans dat de stukken die hij voorlegde in het kader van zijn regularisatieaanvraag niet met de werkelijkheid overeenstemden, en dat dit ook door de dienst Vreemdelingenzaken werd vastgesteld in het kader van het onderzoek naar deze aanvraag. De vaststelling dat verzoeker, weliswaar in het kader van een andere procedure, valse stukken neerlegt, is in ieder geval van aard om afbreuk te doen aan zijn geloofwaardigheid als persoon. Deze geloofwaardigheid komt overigens verder in het gedrang, waar kan worden vastgesteld dat verzoeker er niet in is geslaagd eenduidige verklaringen af te leggen over het ogenblik waarop zijn problemen zouden zijn ontstaan: bij de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker, naar aanleiding van het invullen van zijn vragenlijst ter voorbereiding van het gehoor bij de verwerende partij, dat hij in 2005 naar een feestje ging, dat hij daar gedwongen werd ingewijd en dat, toen hij terug was hij naar de politie ging, waarna hij op een avond in december werd aangevallen (adm. doss. stuk 7, p 3). Tijdens het gehoor bij de verwerende partij vertelde hij dan weer dat het bewuste feestje ongeveer in juli 2006 moet zijn geweest en dat hij in december daarop werd aangevallen. Overigens stroken deze verklaringen op hun beurt dan weer niet met het stuk dat verzoeker neerlegde in het kader van zijn asielaanvraag, met name een attest van O.S., "*Solicitor & Advocate of the Supreme Court of the Federal Republic of Nigeria*" waarin wordt gesteld dat verzoeker heeft verzaakt aan zijn lidmaatschap van Black Axe in juni 2007. Bovendien valt niet in te zien waarom verzoeker dit document wél voorlegde in het kader van zijn regularisatieaanvraag waarin hij zich baseerde op dezelfde problemen om de buitengewone omstandigheden aan te tonen waarin hij zich bevond, en dit niet deed bij het indienen van zijn asielaanvraag, temeer nu dit stuk reeds dateerde van 2008. Voorts valt het document waarin is vermeld dat verzoeker zijn lidmaatschap opzegde in juni 2007 evenmin te verzoenen met zijn verklaringen bij de verwerende partij, luidens dewelke hij in juni 2007 in België aankwam, wat dan weer niet strookt met hetgeen hij verklaarde bij de dienst Vreemdelingenzaken, met name dat hij op 1 mei 2007 was aangekomen.

2.8. Verzoeker stelt verder dat hij, bij het overlijden van zijn grootmoeder, vertrouwde op de informatie van zijn vriend omtrent Black Axe, en dat het feit dat hij ervan uitging dat hij geen risico zou lopen bij terugkeer een inschattingsfout was, die hem niet kan worden verweten. Bovendien primeerde de plicht die verzoeker had om zijn grootmoeder te begraven op het risico dat hij, zoals gezegd, verkeerd inschatte.

Verzoeker biedt met deze uiteenzetting geenszins een antwoord op het pertinente argument in de bestreden beslissing dat, terwijl verzoeker omwille van zijn beweerdelijke problemen zou zijn in elkaar geslagen en voor dood zou zijn achtergelaten, en men in alle redelijkheid zou mogen verwachten dat hij zich grondig zou informeren over de nieuwe leider van de bende en diens gedrag, verzoeker louter vertrouwde op het woord van zijn vriend. Dat hij zich niet beter informeerde alvorens het risico te nemen terug te keren naar zijn land van herkomst, zelfs al was dat om zijn grootmoeder te begraven, is dan ook van aard om de ernst van de vermeende problemen dermate te relativeren dat het asielrelaas tot een ongeloofwaardig verhaal wordt herleid.

2.9. Voorts stelt de verwerende partij vast dat de bende waarvan verzoekers neef lid was en Black Axe al jaren in onmin leven en er regelmatig gevechten zijn, zo ook in februari 2009, zoals blijkt uit het administratief dossier. In dit licht, zo treedt de Raad de verwerende partij bij, is het inderdaad verre van waarschijnlijk dat verzoekers neef, lid van de rivaliserende bende, zou hebben verklaard verzoekers probleem op te lossen, nu beide bendes nog maar net een oorlog hebben uitgevochten. Bovendien zou deze gang van zaken de problemen van verzoeker nog kunnen verergeren, nu aan de oppervlakte zou komen dat hij familie is van een lid van de rivaal. Dat verzoeker zijn neef zijn gang zou laten gaan, is derhalve niet aannemelijk. Verzoeker stelt dan wel dat zijn neef ervan uitging dat de Eiye-sekte, waarvan hij lid is, machtiger zou zijn dan Black Axe en dat deze ten alle prijze een oorlog zou willen vermijden, maar dit is een loutere bewering, die geen afbreuk doet aan het feit dat de geschetste voornemens om verzoekers problemen op te lossen een dermate groot risico inhielden dat de

aannemelijkheid ervan niet kan worden aangenomen. Overigens moet verder nog worden vastgesteld dat niettegenstaande verzoekers neef Black Axe en zijn leider zou kennen, verzoeker de naam van de leider niet kan geven, terwijl in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat hij zich hierover zou hebben geïnformeerd.

2.10. Ten slotte stelt de Raad nog vast dat verzoeker, die verklaarde voor een tweede keer zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van de vrees voor zijn leven ingevolge zijn problemen met de Black Axe beweging en in september 2009 in België te zijn aangekomen, een Nigeriaans rijbewijs voorlegde, met zijn naam en foto, uitgereikt in 2011, op een moment dus dat hij in België zou hebben verbleven omwille van zijn vermeende problemen.

2.11. De Raad is van oordeel dat op grond van de hiervoor gedane vaststellingen, het asielrelaas van verzoeker volstrekt ongeloofwaardig is en dat hij om die reden geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet heeft aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS